

[Gammelgaard]

givning, som har ramt 200.000 danskere så hårdt?

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg tror, hr. Gammelgaard ville være i stand til at forstå den statsretlige side af sagen, hvis hr. Gammelgaard havde vilje til det. Men det forekommer mig, at denne vilje mangler totalt.

For så vidt angår det supplerende spørgsmål, så ved hr. Gammelgaard, at vi for øjeblikket har et lovforslag liggende til behandling i skatte- og afgiftsudvalget. Vi har haft en indgående førstebehandling af dette lovforslag, hvor hr. Gammelgaard har givet udtryk for sin principielle opfattelse, og jeg har knyttet mine kommentarer hertil. Jeg har ikke yderligere at føje til det. Jeg forventer, at dette lovforslag bliver gennemført her i folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 391

12) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Nymann (FP):

»Hvad vil ministeren gøre for at ændre den konkurrenceforvridning statsgrundskyld, der klart er i strid med Romtraktatens bestemmelser om konkurrenceforvridning, og vil ministeren i den forbindelse fremskaffe en skriftlig udtalelse fra EF vedrørende traktatens bestemmelser set i relation til den øgede statsgrundskyld?«

Skriftlig begrundelse

Af Romtraktatens artikel 37 og 39 fremgår klart, at medlemslandene ikke må vedtage konkurrenceforvridende love.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Spørgsmålet vedrører den i december 1979 gennemførte lov om grundskyld til staten af landbrugsejendomme, og hr. Nymann hævder, at denne grundskyld er i strid med Romtraktatens regler om konkurrenceforvridning. Regeringen er ikke enig heri. Der er efter regeringens opfattelse ikke grundlag for at anse lov om grundskyld af landbrugsejendomme for at være i strid med Romtraktaten. Regeringen finder derfor heller ingen

anledning til at indhente en skriftlig udtalelse fra EF om dette spørgsmål.

Nymann (FP):

Jeg vil gerne tillade mig at spørge skatteministeren, hvad skatteministeren forstår ved konkurrenceforvridning. Det er jo sådan, at her har man udtaget et enkelt erhverv og belagt det med nogle skatter, som andre erhverv ikke har. Jeg kan ikke se andet, end at det må være en klar forvridning af konkurrenceforholdene. Derfor vil jeg endnu en gang bede skatteministeren komme herop og forklare, hvad han forstår ved konkurrenceforvridning.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne besvare det supplerende spørgsmål ved at henvise til Romtraktatens bestemmelser om konkurrenceforvridning. De foranstaltninger, som omhandles i Romtraktatens afsnit 1, og som altså vedrører konkurrencereglerne, omhandler forskellige foranstaltninger, herunder statsstøtte eller indirekte afgifter, som tilsigter at påvirke vareomsætningen mellem medlemslandene ved at begunstige det pågældende lands egne virksomheder i forhold til virksomheder i de andre medlemslande.

Grundskylden hviler som bekendt kun på danske virksomheder og falder efter min opfattelse klart uden for disse regler i Romtraktaten.

Nymann (FP):

Der er tale om, at et enkelt erhverv får pålagt skatter, som andre erhverv i et land ikke skal betale, oven i købet af en årsag, devaluering, som er fælles for hele landet. Pludselig tager man et erhverv ud og siger: det erhverv skal betale ekstra afgifter. For mig står det som en klar konkurrenceforvridning over for dette enkelte erhverv. Hele Europa, som vi er sammen med i EF, har ikke den slags; det er en speciel hetz, man har lavet over for det danske landbrug. Vi anser det for ganske forkert.

Jeg mener stadig væk ikke, at skatteministerens svar er udtømmende. Han siger godt nok, at det ikke er konkurrenceforvridning. Men jeg aner ikke: hvad forstår man ved konkurrenceforvridning, når det ikke er konkurrenceforvridning, at man giver et erhverv